

ADOLFINA MAŁACZYŃSKA

Warszawa, 8 lutego 1945 r.

Komisja dla Zbadania
Zbrodni Niemieckich
w Warszawie

Zeżnanie Adolfiny Małaczyńskiej, lekarza dentysty z Poznania, zam. podczas okupacji do 1 sierpnia 1944 r. Warszawa Nowe Miasto 9 m. 7, zam. [obecnie] Legionowo-Przystanek, ul. Pomorska 18, u ob. Chmielewskiego.

28 sierpnia 1942 roku w nocy, o godzinie czwartej, do mieszkania mego w Warszawie przy ul. Nowe Miasto 9 m. 7 przyszło pięciu gestapowców i zabrali męża mego, magistrą praw, kapitana rezerwy WP Michała Małaczyńskiego (ur. 22 września 1899) i syna mego Zdzisława Małaczyńskiego ucznia (ur. 15 lutego 1923). Zostali przewiezieni na Pawiak, gdzie byli do 17 stycznia 1943, następnie przewiezieni do Majdanka, gdzie siedzieli oddzielnie. Obaj zmarli na Majdanku.

Oficjalne zawiadomienie podaje, że syn mój zginął 19 marca 1943, mąż – 2 maja 1943.

Co było przyczyną aresztowania męża i syna, nie wiem.

W załączeniu przedkładam odpis oficjalnych dokumentów stwierdzających zgon. Mąż mój był przed wojną przewodniczącym Zarządu Kasy Emerytalnej Dyrekcji PKP w Poznaniu.